

FELIX GONZALEZ - TORRES
MICHAEL JENKINS
20 maart - 20 april 1991

PERSCOMMUNIQUE

VAN 20 MAART TOT EN 20 APRIL 1991 PRESENTEERT XAVIER HUFKENS VOOR DE EERSTE MAAL IN DE GALERIE NIEUWE WERKEN VAN FELIX GONZALEZ-TORRES EN MICHAEL JENKINS, TWEE JONGE AMERIKAANSE KUNSTENAARS. DE VERNISSAGE VINDT PLAATS OP WOENSDAG 20 JANUARI VAN 18.00 TOT 21.00 UUR IN AANWEZIGHEID VAN BEIDE KUNSTENAARS. ZIJ ZIJN ECHTER BEREID REEDS WOENSDAGMIDDAG INTERVIEWS AF TE LEGGEN MET GEINTERESSEERDE JOURNALISTEN.

Het individuele werk van **Felix Gonzalez-Torres** oogt visueel erg rustig en de symboliek die hij gebruikt is door een buitenstaander niet zo direct te ontraatselen als één die verband houdt met AIDS en homosexualiteit. Eens de toeschouwer op de hoogte is van de grote sociale en politieke connotaties die zijn oeuvre kenmerken, blijkt de stilte van zijn installaties een grotere impact te verwerven. De methode van deze kunstenaar is kalm en de kracht van zijn werk ligt in het geleidelijk aanbrengen van een rijke tweedeling tussen conceptuele en sociale uitgangspunten.

In de galerie Hufkens toont hij 14 kleine schilderijen, een berg snoep in een hoek van de ruimte, een muurschildering en een stapel wit papier bedrukt met een zilveren rechthoek.

Reeds vroeger toonde hij stapels bedrukte vellen papier van ongeveer 70 cm hoogte (wit papier met een zwarte boord omheen, rode vellen, licht blauwe vellen of witte pagina's met een licht blauwe band doorheen). De schijnbaar eindeloze copïes van vellen papier reflecteren de huidige censuur in de informatiestroom in de Verenigde Staten.

De blanco (al of niet bedrukte) vellen laten de toeschouwer toe zelf zijn gedachten op het papier te zetten: vandaag wordt, mede door de zgn. homofobie in het Reagan-Bush tijdperk, de homoseksueel geweigerd in de representatie van de Amerikaanse maatschappij.

Langs de andere kant kunnen de bladen papier ook gezien worden als het aantal dagen in een leven (een leven dat in feite door de meeste mensen verkeerdelijk ervaren wordt als steeds vernieuwbaar, zonder finaliteit.)

Het "eindeloos aantal vellen papier" stapels buigt hij in deze om tot personificatie van de menselijke tijd, zijn zwakheid, finaliteit en dood (want ondanks het feit dat deze stapels geacht worden oneindig te zijn, zijn ze, doordat de kunstenaar een bestelling bij de drukker plaatste, geteld en dus eindig.) De kleuren licht blauw, wit en zwart die hij voor deze werken gebruikt, duiden op een mannelijke sexuele identiteit (bijvoorbeeld blauw als kleur voor jongens).

Deze werken zijn bedoeld om afgenomen te worden ("please take one" vergezeld als nota één van de tentoonstellingen), een verwijzing naar het strooipamflet als één van de effectiefste middelen in de verspreiding van politieke en sociale ideeën. Hij construeert een kritisch model van verspreiding en vernieuwing (want de stapels zullen uit een reserve steeds aangevuld worden) die sociale codes van verplaatsing, erotisch verlangen én verlies aan het licht brengen (informatie AIDS en het verdwijnen van vellen papier door het wegnemen door de toeschouwers) .

Ook de hoop snoep van 51 kilogram die in een hoek van de galerie opgestapeld ligt onderstreept zijn ideeën inzake verspreiding en vernieuwing. Zij kunnen gecconsumeert worden door de toeschouwers en terug aangevuld worden door de kunstenaar, of galerist. Net zoals de stapels vellen papier, functioneren deze werken allegorisch en onderschrijven een psychosexuele inhoud aangebracht door zijn eigen ervaringen als homoseksueel. Zijn werk bezit steeds de kracht de eigen situatie te personaliseren.

Het werk met de namen en data is in feite een portret van Michael Jenkins, gevisualiseerd door de titels en data van zijn werken. Dit werk kadert in een reeks werken die Felix Gonzalez-Torres de laatste jaren regelmatig uitvoert (soms op publieke aanplakborden in New York). Gewoonlijk zijn het feiten en data uit ons recent verleden zoals het werk uit 1987 :

**Alabama 1964 Safer Sex 1985 Disco
Donuts 1979 Cardinal O'Connor 1987**

Klaus Barbie 1944 Napalm 1972 C.O.D.

De impact van deze werken is volledig visueel ondanks het feit dat het uit woorden opgebouwd is. Hierbij leggen ze getuigenis af van het falen van het beeld als representatie van de geschiedenis, politiek of het bewust-zijn van onze tijden. Niet het beeld maar de relatie tussen de gebeurtenissen sticht betekenis en het afwezige beeld kan enkel door de toeschouwer tot stand gebracht worden. In die zin onderschrijven ze een zelfde idee als de blanco stapels papier.

Het portret van Michael Jenkins is in feite een voorbeeld want Felix Gonzalez-Torres zal een soortgelijk portret maken van degene die het werk koopt en opbouwen uit zijn biografische gegevens.

Vanaf het moment dat persoonlijke en intieme gegevens openbaar worden, blijken ze overeen te stemmen met die van iedereen en worden de vaak pijnlijke gebeurtenissen (dood van moeder enz.) normaal en zelfs banaal.

Ook **Michael Jenkins** maakt sculpturen, tekeningen en muurwerken. Sculpturen van alledaagse objecten als boten, huizen, kastelen, piano's, bomen, hekken en traliewerk. Maar ook zijn tekeningen en muurwerken, opgebouwd uit vilt, rubber, leder, doek en satijn, bezitten een sculpturale presence. Ze zijn niet echt vlak maar doen eerder denken aan een bas-reliëf.

Zijn werken lijken op het eerste zicht op eenvoudige, ongecompliceerde objecten weggelopen uit een sprookje waarin je jezelf als toeschouwer vergeet zo groot is de stilte die rond

nen zweeft. Zijn schijnbaar ongecompliceerd oeuvre lijkt gevoelens van confortabiliteit en warmte op te roepen.

Schijnbaar, want deze formeel eenvoudige werken verbergen, net zoals het oeuvre van Felix Gonzalez-Torres, een veel gruwelijke wereld. Ze vertellen iets over de maker en de wereld waaruit ze buitengesloten zijn: een wereld van ziekte, angst, verlatenheid en dood. Meer specifiek roept zijn sociaal-kritisch werk noties rond de homo-cultuur en seksualiteit op.

Ook hij bouwt een eigen iconografie op bestaande uit symbolen voor emotionele isolatie, ziekte, onwetendheid, afscheiding, angst en verlatenheid. Hij spreekt over de cultureel misplaatste, hij die buiten de dominante ideologie in de Amerikaanse samenleving staat, de marginaal, staatloze, kleurling, homo en gevangene.

Zijn kleurgebruik (wit - geel - roze) is visueel gecodeerd. Wit roept associaties op met hospitalen en geel is de universele kleur voor besmettingsgevaar. Voor zijn muurwerken maakt Michael Jenkins gebruik van sexueel beladen materialen als leder en rubber. Alle tekeningen bezitten een soort standaardmaat waarop de objecten gekleefd worden. Deze vaste maten verbeelden "het normaal zijn" waartegen de voorwerpen dan symbolisch te interpreteren zijn.

De verhouding tussen inhoud en vorm is erg consistent in het werk van Michael Jenkins en zijn creatie van een eigen visuele taal bezit grote associatieve kwaliteiten.

Carl Van Cammeren, maart 1991.

B I O G R A F I E   FELIX GONZALEZ-TORRES (keuze)

Geboren in 1957, leeft en werkt in New York.

- 1987 Group Material, "The Castle", Documenta 8, Kassel.
1988 White Columns, "Real World", New York.
The New Museum of Contemporary Art, New York (solo).
INTAR Gallery, New York (solo).
Rastovski Gallery, New York (solo).
1989 Brooklyn Museum, New York (solo).
Museum of Modern Art, New York.
Contemporary Arts Center, Cincinnati, Ohio.
Leo Castelli Gallery, "A Benifit for NEST", New York.
Longwood Arts Center/Franklin Furnace, New York.
Terrain, "Matter/Anti-Matter", San Francisco.
1990 Neue Gesellschaft für Bildende Kunst, Berlijn (solo).
Andrea Rosen Gallery, New York (solo).
Andrea Rosen Gallery, "Stendhal Syndrome:the Cure", New York
Museo di Spoleto, "Artemani", Spoleto, Italië.
Barbara Krakow Gallery, Boston.
Andrea Rosen Gallery, "Collaborations", New York.
Robbin Lockett Gallery, "Get well soon", Chicago.
Galerie Christine & Isy Brachot, "Red", curated by Bob Nickas, Brussel.
The New Museum, "The rhetorical image", New York.
Terrain, "This Symphony shall always remain Untitled", San Francisco.
Neue Gesellschaft für Bildende Kunst, Berlijn.
Simon Watson Gallery, "The Clinic", New York.
New Langton Arts, San Francisco.
Terrain Gallery, "Information", organized by Bob Nickas, San Francisco.
1991 Xavier Hufkens, Brussel.

B I B L I O G R A F I E   FELIX GONZALEZ-TORRES (keuze)

- 1988 C.LIU, F.Gonzalez-Torres, in Flash Art, oktober.
1989 S.EVANS, Real World, in Artscribe, zomereditie.

- 1989 N.SPECTOR, F.Gonzalez-Torres, in Contemporanea, zomered.
1990 L.CHUA, "To probe and to push", in Flash Art, jan./febr.
T.MEYERS, From the Junk Aesthetic to the Junk Mentality,
in Arts Magazine, februari.
P.CYPHERS, New York in Review, in Arts Magazine, april.
T.WULFFEN, Kunst und schwule Kultur in den USA, in
Kunstforum, april/mei.
P.McCOY, F.Gonzalez-Torres, in Tema Celeste, april/juni.
E.HEARTNEY, F.Gonzalez-Torres, in Art in America, mei.
R.MAHOONEY, F.Gonzalez-Torres, in Flash Art, mei/juni.
1991 Tentoonstellingscatalogus "El jardin salvaje", Fundacion
Caja de Pensiones, Madrid, jan.-maart 1991
J.AVGIKOS, This is my body, F.Gonzalez-Torres, in Artforum
februari.

B I O G R A F I E MICHAEL JENKINS (keuze)

geboren in Savannah, USA.

- 1987 School of Art and Design Gallery, Atlanta (solo).
Nexus Contemporary Arts Center, Atlanta.
1988 Dia Art Foundation, Group Material/Aids and Democracy:a
case study, New York.
White Columns, New York (solo).
1989 MATRIX/University Art Museum, University of California at
Berkley, "Group Marterial/AIDS Timeline".
Paula Allen Gallery, New York.
White Columns, "Update", New York.
Simon Watson Gallery, "Erotophobia", New York.
Milford Gallery, "After the Gold Rush", New York.
Hillman Holland Gallery, Atlanta (solo).
1990 Simon Watson Gallery, samen met Steven Evans, New York.
Jay Gorney Modern Art, New York.
Galerie Christine & Isy Brachot, "Red" curated by Bob
Nickas, Brussel.
Andrea Rosen gallery, met F.Gonzales-Torres, New York.
Fernando Alcolea Gallery, New York.

- 1990 Galeria Lino Silverstein, Barcelona.
Simon Watson Gallery, "The Clinic", New York.
Terrain, "Information", San Francisco.
- 1991 Daniel Weinberg Gallery, Los Angeles (solo).
Xavier Hufkens, Brussel.

B I B L I O G R A F I E   MICHAEL JENKINS (keuze)

- 1987 G.HARPER, Michael Jenkins, Municipal Gallery, in
Artforum, februari.
- 1988 J.FLEMMING, Art of Atlanta, tent.cat. Southeastern Center
for Contemporary Art, Winston-Salem, NC.
- 1989 G.FAUST, "Group Material, AIDS and Democracy: a Case Study"
in Nike, maart/april.
G.FAUST, "Erotophobia", in Arts Magazine, oktober.
G.FAUST, "Erotophobia", in Nike, oktober/november.
- 1990 G.FAUST, Steven Evans and Michael Jenkins, tent.cat.
Simon Watson Gallery, New York.
G.FAUST, "Felix Gonzalez-Torres, Michael Jenkins, John
Lindell, Tom Burr", in Arts Magazine, maart.
B.BERKSON, "Group Material/AIDS Timeline", in Artforum,
maart.
- 1991 J.SALTZ, Michael Jenkins' Raft of tender Mercies, in
Arts Magazine, februari.